

Eva Lomozová, Model obce mezi metropolí a řekou. Sociokulturní profil Týnce nad Sázavou v letech 1918-1938. Diplomová práce FF JU, České Budějovice 2011, 87 s. včetně příloh.

Posudek oponenta práce:

Eva Lomozová si jako téma práce zvolila obtížný pohled na meziválečné dvacetiletí jednoho města, sociokulturní pohled na Týnec nad Sázavou, přičemž jen výjimečně, zejména v první kapitole, přesáhne pod dolní časovou hranici k nezbytnému osvětlení některých prvků charakteristických pro dané město, místo (název Týnice/Týnec, výroba kameniny).

Další kapitoly se věnují již fenoménu města – jeho infrastrukturu (silnice, most, elektřina, vodovod, úřady) a „Posázavskému pacifiku“, lokální železniční trati v Posázaví, která dodnes vytváří páteř (nejen) rekreační dopravy v tomto regionu.

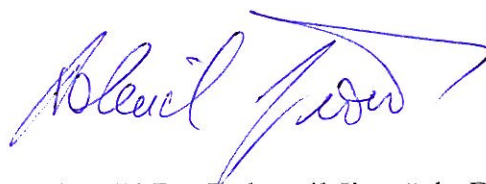
Samotný vývoj Týnce nad Sázavou v meziválečné době určovaly dva fenomény, které Eva Lomozová plně postihuje. Prvním byla skutečnost, že nerozvinutý kraj potřeboval průmysl – po ztroskotání pokusů z 19. století (manufaktura na kameninu a přádelna v Brodcích) se tu ukázal významným impulsem vznik závodu Jawa, podniku ing. Františka Janečka, který vedle zaměstnání pro řadu obyvatel byl i mecenášem, budovatelem řady drobných staveb potřebných pro život města. Tím druhým je atraktivní okolí (voda – řeka, lesy) nedaleko hlavního města – Týnec a jeho okolí vítaly již před první světovou válkou letní hosty v hotelích a letních bytech, za první republiky se tento fenomén ještě posílil – mj. o budování letních vil. Zároveň pod světovým návratem k přírodě – jako protiklad urbanizace – se rozvíjí tramping, jehož českým centrem je právě Posázaví.

V neposlední řadě si okolí Týnce (Prosečnice) oblíbil i spolek Humanita podporující léčbu plicních onemocnění, zejména tuberkulózy. To samozřejmě budilo v okolí odpor, jak diplomantka úspěšně dokládá, ale dařilo se ho úspěšně překonávat v zájmu pacientů.

K práci mám několik drobných připomínek – na s. 21-22 není přesně formulována věta o tíživé sociální situaci – tu asi pracovní řád příliš nezměnil, spíše

změnil to, kdo směl být zaměstnán, na s. 27 nerozumím 102% půjčky připadajícím na Týnec (Týnici), na s. 52 bych upozornil na to, že na počátku 20. let 20. století bylo obcím vedení kronik nařízeno novou republikou – nešlo tak o iniciativu obce. Po formální stránce v práci není mnoho překlepů ani stylistických neobratností, snad bych upozornil na to, že před spojením *a to...* bych dodržoval interpunkci.

Práce, doplněná o zajímavé přílohy, je vystavěna se znalostí pramenů i literatury, rád ji proto **doporučuji k obhajobě a hodnotím stupněm velmi dobře.**

doc. PhDr. Bohumil Jiroušek, Dr.

Radošovice 14. ledna 2012